

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Навчально-науковий інститут фінансів,
економіки, управління та права
Сумський державний університет (Україна)
«1 DECEMBRIE 1918» University of Alba Iulia (Румунія)
Бамберзький університет імені Отто Фрідріха (Німеччина)
Інститут демографії та проблем якості життя Національної академії наук
України (Україна)
Державна установа «Інститут економіки та прогнозування Національної
академії наук України» (Україна)

СУЧАСНА ЕКОНОМІЧНА НАУКА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Матеріали XIII Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет-конференції з міжнародною участю
30 листопада 2023 року

Полтава 2023

ІННОВАЦІЇ В ЕНЕРГЕТИЦІ – ШЛЯХ ДО ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Євроінтеграція є важливим фактором для розвитку економіки України. Вона відкриває перед країною нові можливості для торгівлі, інвестицій та співробітництва.

Як показало дослідження, розпочинаючи ще із 2009 р. через глобальну фінансово-економічну кризу у світі зазнало значного скорочення проектне фінансування. Однак, лідером серед всіх секторів економіки у сфері застосування проектного фінансування стала енергетика. На даний сектор припадає близько 40 % обсягу глобального ринку проектного фінансування, а на частку інфраструктури припадає 38% [5]. За умов євроінтеграції енергетичної галузі економіки України важливим індикатором виступають показники інвестування в енергоефективність згідно із енергетичною стратегією ЄС до 2030 р.

Згідно з нею Європейською Радою заплановано до 2030 р. на 27% підвищити рівень енергоефективності (з уточненням у 2020 р., з метою підвищення його до 30%). Згідно із даним плановим показником передбачено докорінний перегляд затвердженої «Програми з енергоефективності».

Планується прийняти напрям енергоефективності за самостійне джерело енергії. Тобто, енергоефективність конкуруватиме на рівних із введенням додаткових генераційних потужностей [3].

Реалізація даного управлінського рішення ЄС вже підтверджене реальними результатами щодо діяльності в напрямку підвищення рівня ефективності використання енергетичних ресурсів на одиницю ВВП (по ЄС у цілому рівень енергоємності ВВП було знижено на 45%, (зокрема в Німеччині – на 52%, у Великобританії – на 69%), станом на 2021 р. рівень енергоємності ВВП по ЄС у цілому на 36% нижчий за аналогічний показник США, на 58% нижчий від загальносвітового рівня) [1, 2].

Враховуючи доцільність реформування енергетичної сфери розпочинається масштабна робота з пошуку та розвитку інновацій для енергетики.

Сьогодні і перед світовою, і перед українською енергетикою виникають виклики, подолати які здатні лише нові ідеї та рішення. Можна, звичайно, обходити ці виклики і робити вигляд, що їх немає, але це шлях у безвихідь. Або компанія (чи країна) береться за вирішення проблеми, або вона застрягне на одному місці, що не призведе ні до чого доброго. Інновації в нашому розумінні – це саме ті ідеї та їх втілення, які допоможуть долати виклики і розвивати енергетику [4].

Вже зрозуміло, що найближчі роки серед найбільш очікуваних інноваційних розробок будуть, наприклад, побудова мікромереж, розвиток систем накопичення енергії або залучення в енергетику штучного інтелекту. Такий напрям – готовий вектор роботи для інноваторів.

Також доцільно переглянути політику управління відходами, щодо повернення відходів з вуглеводнів у паливний цикл, враховувати їх енергетичну цінність. Це напряму впливатиме на наше забезпечення електричною та тепловою енергією, зменшення витрат на експорт палива, а також визначатиме спроможність розподіленої енергогенерації.

Тому підприємствам України доцільно змінити стратегії поводження з відходами та дати відповіді на питання. Як за допомогою відходів пластику та гуми забезпечити підприємство енергією? Скільки коштує виробництво «зеленого» водню з відходів агровиробництва тощо?

На теперішній час в Україні відбуваються процеси адаптації економіки у європейський простір, і тому впровадження енергетичних інновацій в умовах глобалізації та повоєнній відбудові є одним із пріоритетних шляхів досягнення сталості та конкурентоспроможності.

Стабільне соціально-економічне зростання в Україні може бути досягнуте лише інноваційним шляхом за активного використання сучасних науково-інноваційних розробок. Від того, наскільки значною буде інноваційна складова економічного розвитку країни, залежать її роль та місце у світовій економічній системі, стабільність і рівень розвитку національної економіки на цьому етапі та в майбутньому.

Література

1. Дашко І.М., Крилов Д.В. Енергоефективність: проблеми оцінки та наявний стан. *Вісник Хмельницького національного університету*. №3. 2021. С. 108-112.
2. Сайт Державної служби статистики України. URL: <http://ukrstat.gov.ua>.
3. Колєватова А. В., Коваленко А. С. Проблеми розвитку наукової та інноваційної діяльності в Україні, основні шляхи їх подолання. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Випуск 23, частина 1. 2019. С. 130–134.
4. Костецький В., Примаченко І. Сучасні аспекти пошуку стимулів до інноваційної діяльності суб'єктів господарювання. *Світ фінансів*. 2020. № 2. С. 134–144.
5. Лапко О. О. Проектне фінансування як інноваційний механізм реалізації інвестиційних проектів. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»*. Серія: Економіка. 2017. Вип. 4. С. 165–170.